

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 2Obo/1/2021  
Identifikačné číslo spisu: 6020200196  
Dátum vydania rozhodnutia: 28.10.2021  
Meno a priezvisko: Mgr. Soňa Pekarčíková  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6020200196.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Soni Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: JUDr. Tomáš Vaňo, so sídlom Záhumenská 23, 840 04 Bratislava, správca konkurznej podstaty úpadcu AFP trade, s.r.o., so sídlom Mikulášska 1, 811 01 Bratislava, IČO: 35 861 452, zastúpeného Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o., so sídlom Mickiewiczova 2, 811 07 Bratislava, IČO: 35 951 087, proti žalovanému: JUDr. Dašena Gombíková, so sídlom M. R. Štefánika 76, 036 01 Martin, správca konkurznej podstaty úpadcu Gustáv Jozefčiak JOVOS „v konkurze“, s miestom podnikania Bytčická 16, 010 01 Žilina, IČO: 10 950 273, o vylúčení majetku zo súpisu konkurznej podstaty, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12. októbra 2020, č. k. 43Cbi/1/2020-78, takto

### rozhodol:

I. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12. októbra 2020, č. k. 43Cbi/1/2020-78 potvrdzuje.

II. Žalovanému n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) uznesením zo dňa 12.10.2020, č. k. 45Cbi/1/2020-78 rozhodol tak, že konanie zastavil a žalovanému nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa svojou žalobou doručanou súdu dňa 11.05.2020 domáhal vylúčenia z konkurznej podstaty úpadcu Gustáv Jozefčiak JOVOS (2K 28/2004) nehnuteľnosti: pozemok s parcelným číslom XXX o výmere 531 m<sup>2</sup>, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria a stavbu stojacu na pozemku s p.č. XXX - dom so súpisným číslom XX, evidované Katastrálnym úradom Ž., Správou katastra Ž. na Liste vlastníctva č. XXXX pre okres Ž., pre obec Ž., katastrálne územie Ž. (ďalej aj „predmetné nehnuteľnosti“). Svoju žalobu odôvodnil tým, že uznesením Krajského súdu Banská

Bystrica zo dňa 24.03.2005, č. k. 28K 2/2004-236 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu I.Á. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/X, XXX XX Ž., podnikajúci pod obchodným menom Gustáv Jozefčiak JOVOS, IČO: 101 950 273 (ďalej aj „úpadca I“) a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený žalovaný, ktorý zapísal do súpisu majetku úpadcu I predmetné nehnuteľnosti. Žalobca ďalej v žalobe uvádzal, že je v poradí tretím správcom konkurznej podstaty úpadcu AFP Trade s. r. o., Mikulášska 1, 811 01 Bratislava, IČO: 35 861 452 (ďalej „úpadca II“), na ktorého majetok bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 01.02.2007, sp. zn. 3K/35/2006-87. V zmysle § 78 ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj „ZoKR“) žalobca zahrnul okrem iného do súpisu konkurznej podstaty úpadcu II z titulu zmluvy o predaji nehnuteľnosti zo dňa 13. decembra 2006 predmetné nehnuteľnosti, pričom súpis majetku úpadcu II bol zverejnený v Obchodnom vestníku č. 51B/2007 zo dňa 13.03.2007, pričom uvedená skutočnosť bola potvrdená aj právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.11.2011, č. k. 35Cb 95/2010, v ktorom súd určil, že uvedené nehnuteľnosti sú majetkom podliehajúcim konkurzu patriacim úpadcovi II. Žalobca tvrdil, že Okresný súd Bratislava I mal za preukázané, že predmetné nehnuteľnosti boli zapísané do súpisu majetku úpadcu II oprávnené ako jeho majetok. Odôvodňoval splnenie predpokladov na vyhovie ním podanej žaloby o vylúčenie predmetných nehnuteľností zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu I s odkazom na ust. § 19 zákona č. 328/1991 Zb., o konkurze a vyrovnaní (ďalej aj „ZKV“) tvrdiac, že predmetné nehnuteľnosti boli žalovaným zapísané aj do súpisu majetku úpadcu I, a napriek tomu, že nebol vyzvaný správcom úpadcu I na podanie vylučovacej žaloby, takéto právo mu patrí a keďže na podanie tejto žaloby nebol vyzvaný ani súdom a nebola zapísaná ani poznámka do súpisu majetku úpadcu I v jeho prospech, nemohla uplynúť ani lehota na podanie vylučovacej žaloby. Nesprávny zápis predmetných nehnuteľností do súpisu majetku úpadcu I žalobca odôvodňoval tým, že žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že jemu, resp. úpadcovi I patrí vlastnícke právo odôvodňujúce ich zapísanie do súpisu majetku úpadcu I, resp. tvrdenia žalovaného o vlastníckom práve úpadcu I k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré majú byť odôvodnené rozhodnutiami Krajského súdu Žilina sp. zn. 22Cb/761/97, ako aj rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/15/2003 zo dňa 18.08.2004 a 3Obo/255/99 zo dňa 20.01.2000 nie sú relevantné, nakoľko z týchto rozhodnutí sa ani nepriamo nedá dospieť k záveru, že vlastníkom predmetných nehnuteľností je I. C.. K okolnostiam preukazujúcich, že žalobcovi svedčí právo vylučujúce zapísanie majetku zo súpisu úpadcu I žalobca poukazoval na skutočnosť, že podľa predloženého listu vlastníctva č. XXXX, k. ú. Ž. sú predmetné nehnuteľnosti dodnes evidované v prospech spoločnosti A.T.P., s.r.o., ktorá ich previedla na úpadcu II. Podľa žalobcu spoločnosť A.T.P., s.r.o. bola vlastníkom predmetných nehnuteľností aj s ohľadom na uplynutie 10-ročnej vydržacej lehoty. Žalobca poukazoval na tvrdenie žalovaného, podľa ktorého I. C. v roku 1992 neplatne previedol predmetné nehnuteľnosti na spoločnosť PERUN s.r.o., ktorá ich následne previedla na spoločnosť A.T.P., s.r.o. Podľa žalobcu aj keby prevod nehnuteľností v roku 1992 bol neplatný, najneskôr v roku 2002 uplynula vydržacia lehota a spoločnosť A.T.P., s.r.o. nadobudla predmetné nehnuteľnosti do vlastníctva vydržaním. Zdôrazňoval, že právo na vylúčenie predmetných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu I si žalobca neuplatnil z titulu vlastníckeho práva žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam, ale z titulu nastolenia právnej fikcie, v dôsledku ktorej sú právne dôsledky také, ako keby vlastníkom predmetných nehnuteľností žalobca bol a práve otázka vydržania vlastníckeho práva právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou A.T.P., s.r.o., je podstatnou skutkovou okolnosťou, na základe ktorej žalobca uplatnil svoje právo v tomto konaní. Podľa žalobcu ak je nesporné, že A.T.P., s.r.o., bola vlastníkom predmetných nehnuteľností minimálne z titulu vydržania, potom vzhľadom na to, že žalobu o vylúčenie predmetných nehnuteľností z podstaty úpadcu II v stanovenej lehote nepodala, aplikáciou zákonnej fikcie podľa § 78 ods. 4 ZoKR sú predmetné nehnuteľnosti zaradené v konkurznej podstate úpadcu II oprávnené. Žalobca v žalobe zdôrazňoval, že vylúčenia predmetných nehnuteľností sa domáha z dôvodu vydržania vlastníckeho práva k nim zo strany jeho právneho predchodcu a z tohto dôvodu sa ich vylúčenia pôvodne nedomáhal, na tejto skutočnosti teda nič nemení ani to, že medzi stranami sporu prebiehalo súdne konanie o vylúčenie dotknutých nehnuteľností z konkurznej podstaty žalovaného pred Krajským súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 45Cbi/2/2012, ktoré bolo právoplatne skončené rozhodnutím odvolacieho súdu (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obo/9/2019), nakoľko žalobca tvrdil, že v predchádzajúcom konaní si neuplatňoval právo na vylúčenie predmetných nehnuteľností na tom skutkovom základe, že tieto nadobudol jeho právny predchodca vydržaním, ale Zmluvou o prevode nehnuteľností uzatvorenou medzi

dňa 13.12.2006 medzi spoločnosťou A.T.P., s.r.o., ako predávajúcim a úpadcom II ako kupujúcim.

3. Žalovaný vo svojom rozsiahlom vyjadrení okrem iného poukázal na skutočnosť, že nehnuteľnosti zapísal do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu I dňa 12.05.2005, ako aj dňa 14.06.2006 a poukázal na to, že pokiaľ žalobca až v roku 2020, resp. 2012 (sp. zn. 43Cbi 1/2020, resp. 45Cbi 2/2012) podal návrh na vylúčenie totožných nehnuteľností zo súpisu úpadcu I, ktoré boli zapísané do súpisu konkurznej podstaty v roku 2006, učinil tak žalobca po uplynutí premlčacej lehoty a žalovaný uplatnil námietku premlčania. Podľa žalovaného rovnako nebola spoločnosť A.T.P., s.r.o oprávnená predávať predmet vylučovacej žaloby v prospech úpadcu 2/ pred skončením súdneho konania pred Krajským súdom Banská Bystrica sp. zn. 52Cbi/52/2006, v ktorom sa domáhala spoločnosť A.T.P., s.r.o., proti žalovanému vylúčenia predmetných vecí z konkurznej podstaty úpadcu I a v ktorom súd nepripustil vystúpenie z konania žalobcu A.T.P., s.r.o., a vstup na jeho miesto úpadcovi II. Žalovaný vo vyjadrení poukázal na skutočnosť, že aj po ex-offo výmaze spoločnosti A.T.P., s.r.o., malo následne neoprávnené dôjsť „k predaju“ predmetných nehnuteľností a poukázal na skutkové okolnosti tohto následného predaja, ktoré potvrdzujú nesplnenie predpokladov vydržania predmetných nehnuteľností. Žalovaný poukazoval aj na okolnosti vyhlásenia konkurzu na úpadcu II zdôrazňujúc, že predaj majetku z konkurznej podstaty úpadcu I v konaní 28K/2/2004, t. j. predmetných nehnuteľností bez toho, aby boli tieto nehnuteľnosti právoplatným rozhodnutím súdu vylúčené z tejto konkurznej podstaty, a to inou osobou ako správcom v konkurznom konaní, konkrétne spoločnosťou A.T.P., s.r.o., je podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom. Rovnako poukázal na skutočnosť, že v ďalšom konkurznom konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 6K/27/2009 bol v Obchodnom vestníku č. 27B/2010 zo dňa 10.02.2010 zverejnený zápis predmetných nehnuteľností do konkurznej podstaty ďalšieho úpadcu - RUBI s.r.o.

4. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 03.07.2020, kde uviedol, že v danom prípade sa nejedná o prekážku vecí právoplatne rozhodnutej - res iudicata s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.10.2011, sp. zn. 5Cdo/280/2010 tvrdiac, že právo na vylúčenie predmetných nehnuteľností si uplatňuje z iného právneho dôvodu - z dôvodu vydržania vlastníckeho práva právnym predchodcom žalobcu, ktoré súd v predošlom konaní neposudzoval. Žalobca tvrdil, že spoločnosť PERUN s.r.o., ak by aj nebola vlastníkom predmetných nehnuteľností vzhľadom na tvrdenie žalovaného o nemožnosti previesť práva z kúpnej zmluvy na základe notárskej zápisnice z fyzickej osoby I. C. na PERUN s.r.o., potom spoločnosť PERUN s.r.o., ktorá bola evidovaná ako vlastníkom predmetných nehnuteľností, nadobudla vlastnícke právo k nim na základe vydržania. Spoločnosť PERUN s.r.o., sa správala ako oprávnený a dobromyseľný držiteľ a v roku 1997 previedla tieto nehnuteľnosti na spoločnosť A.T.P., s.r.o., čo bolo aj zapísané v katastri nehnuteľností. Podľa žalobcu vydržacia lehota mohla začať plynúť až odo dňa zápisu spoločnosti PERUN s.r.o., do obchodného registra ku dňu 10.02.1993 a uplynula dňom 10.02.2003, pričom už predtým v roku 1997 boli nehnuteľnosti z PERUN s.r.o., prevedené na spoločnosť A.T.P., s.r.o., a tento nadobúdateľ si ako oprávnený držiteľ mohol započítať vydržaciú lehotu aj svojho právneho predchodcu, t. j. spoločnosti PERUN s.r.o. Žalobca tvrdil, že najneskôr dňa 10.02.2003 z titulu vydržania sa vlastníkom nehnuteľností stala spoločnosť A.T.P., s.r.o., ako právny nástupca PERUN s.r.o. Žalobca na záver zdôraznil, že netvrdí že je vlastníkom nehnuteľností, ale tvrdí, že právoplatným rozsudkom bolo vo výroku určené, že nehnuteľnosti sú oprávnené zaradené do konkurznej podstaty úpadcu II ako majetok patriaci tomuto úpadcovi. Zdôraznil, že v odôvodnení tohto rozsudku bolo uvedené, že táto skutočnosť nastala v dôsledku právnej fikcie, keďže vylučovacia žaloba zo strany vlastníka predmetných nehnuteľností nebola podaná včas. Táto právna fikcia však neznamená, že AFP Trade s.r.o., sa stal vlastníkom nehnuteľností. Znamená, že AFP Trade s.r.o. - úpadca II vlastníkom nie je, ale právne dôsledky nepodania vylučovacej žaloby sú také, ako by ním bol. Na základe uvedeného navrhol žalobe vyhovieť.

5. Súd prvej inštancie z obsahu súdneho spisu zistil, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24.03.2005 č. k. 28K/2/2004-236 bol na majetok úpadcu I vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený žalovaný - JUDr. Dašena Gombiková, ktorý dňa 12.05.2005 zapísal predmetné nehnuteľnosti do konkurznej podstaty tohto úpadcu I. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 01.02.2007 pod sp. zn. 3K/35/2006-87 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu 2/ a

uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 02.08.2016, č. k. 3K/35/2006-498 bol ustanovený do funkcie v poradí tretí správca konkurznej podstaty úpadcu II JUDr. Tomáš Vaňo - žalobca, ktorý zahrnul do súpisu konkurznej podstaty úpadcu II predmetné nehnuteľnosti a súpis majetku úpadcu II bol zverejnený v Obchodnom vestníku č. 51B/2007 dňa 13.03.2007.

6. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.11.2011, sp. zn. 35Cb/95/2010 v právnej veci žalobcu JUDr. Juraj Puskailer, správca konkurznej podstaty úpadcu II proti žalovanému A.T.P., s.r.o., Mikulášska 1, Bratislava, IČO: 31 640 974 súd určil, že predmetné Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k.ú. Ž., sú majetkom podliehajúcim konkurzu patriacim úpadcovi II. Z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22.03.2017, č. k. 45Cbi/2/2012-208 vyplýva, že žalobca si voči žalovanému uplatnil právo na vylúčenie tých istých nehnuteľností aj v tomto konaní (pôvodnom konaní), pričom krajský súd ako súd prvej inštancie žalobu zamietol. Na odvolanie žalobcu bol uvedený rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici v znení opravného uznesenia potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 06.11.2019, sp. zn. 1Obo/9/2019 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici v spojení s uvedeným rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o zamietnutí pôvodnej žaloby žalobcu nadobudol právoplatnosť dňa 11.12.2019. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že v pôvodnom konaní v žalobe žalobca uviedol, že predmetné nehnuteľnosti nadobudol na základe Zmluvy o predaji nehnuteľností zo dňa 13.12.2006 od spoločnosti A.T.P., s.r.o., ako aj že žalobca odvodzoval svoje vlastnícke právo i na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.11.2011, sp. zn. 35Cb/95/2010, v ktorom súd určil, že predmetné nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX sú majetkom podliehajúcim konkurzu patriacim úpadcovi II.

7. Súd prvej inštancie v bode 46. odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že z rozhodnutia vydaného v pôvodnom konaní (sp. zn. 45Cbi/2/2012) Krajským súdom v Banskej Bystrici vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 35Cb/95/2010, na ktorý sa žalobca odvoláva, a v ktorom bolo určené, že predmetné Nehnuteľnosti sú majetkom podliehajúcim konkurzu patriacim úpadcovi II, nie je takou právnou skutočnosťou, ktorá by mala sama o sebe za následok vylúčenie predmetných nehnuteľností zo súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu I a súčasne dospieť k záveru, že úpadca II nemohol od predávajúceho A.T.P., s.r.o. Zmluvou o predaji nehnuteľností zo dňa 13.12.2006 nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, pretože vklad vlastníckeho práva nebol povolený a na LV č. XXXX je ako vlastníka zapísaná spoločnosť A.T.P., s.r.o., ktorá bola vymazaná z obchodného registra ku dňu 15.09.2012. Zároveň (v bode 61. tohto rozhodnutia v pôvodnom konaní súd zistil, že žalovaný zapísal predmetné nehnuteľnosti do konkurznej podstaty úpadcu I dňa 12.05.2005 a dňa 14.06.2006, t.j. skôr ako došlo k vyhláseniu konkurzu na úpadcu II dňa 01.02.2007 a skôr, ako došlo dňa 12.03.2007 k zverejneniu v obchodnom vestníku o zápise predmetných nehnuteľností do konkurznej podstaty úpadcu II. V bode 64. a 65. tohto rozhodnutia v pôvodnom konaní dospel súd k záveru, že predložená kúpna zmluva uzavretá medzi A.T.P., s.r.o., ako predávajúcim a úpadcom II ako kupujúcim uzavretá dňa 13.12.2006 je neplatná v rozpore s § 18 ZKV a § 39 Občianskeho zákonníka a skonštatoval, že mal preukázané, že vlastníkom ďalej ostal úpadca I, pretože v zmysle § 69 Obchodného zákonníka sa nemohol ako fyzická osoba transformovať na spoločnosť PERUN s.r.o. (z uvedeného potom ani spoločnosť PERUN s.r.o., nemohla predmetné nehnuteľnosti previesť do majetku spoločnosti A.T.P., s.r.o.).

8. Najvyšší súd v bode 36. svojho rozsudku v pôvodnom konaní (sp. zn. 1Obo/9/2019) konštatoval správnosť záveru súdu prvej inštancie o tom, že zmluva o prevode Nehnuteľností, ktorá nebola zavkladovaná v prospech úpadcu II a ktorá bola uzatvorená po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu I týkajúca sa majetku podliehajúceho tomuto konkurzu je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 18 ZKV. Zároveň súd poukázal na to, že ani citované rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 35Cb/95/2010 o tom, že predmetné nehnuteľnosti patria do majetku úpadcu II nemá automaticky účinky vylúčenia zo súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu I a zaoberajúc sa tvrdením žalobcu o účinkoch právnej fikcie podľa § 78 ods. 1 až 3 ZoKR dospel k záveru, že žaloba podaná vo vyššie uvedenom konaní pred Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 35Cb/95/2010 nie je vylučovacou žalobou, ale určovacou podľa § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku, priamo citujúc ustanovenie § 78 ods. 4 ZoKR o zákonnej fikcii oprávneného zápisu

majetku do súpisu konkurznej podstaty v prípade včasného nepodania vylučovacej žaloby.

9. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že keďže zo samotnej žaloby, ako aj zo zhodného vyjadrenia žalovaného vyplýva, že nárok na vylúčenie predmetných nehnuteľností zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu I si už žalobca uplatnil v inom, a to pôvodnom konaní pod sp. zn. 45Cbi/2/2020, súd sa ex offio zaoberal skúmaním procesných podmienok konania a na základe zisteného skutkového stavu veci dospel k záveru, že nie sú splnené procesné podmienky konania, pretože v danej veci je daný neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, a to prekážka veci právoplatne rozhodnutej - res iudicata. V bodoch 70. a nasl. odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že prekážka právoplatne rozhodnutej veci je vymedzená dvoma kritériami, a to totožnosťou sporových strán a totožnosťou predmetu konania, pričom v konaní nebolo sporné, že v pôvodnom konaní, ako aj v tomto novom konaní vystupujú tie isté strany sporu.

10. V nasledujúcom sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou totožnosti predmetu konania ako ďalším kritériom zakladajúcim prekážku právoplatne rozhodnutej veci, pričom uviedol, že aj za situácie, kedy žalobný petit v pôvodnom, ako aj v novom konaní je totožný, je nevyhnutná aj totožnosť skutkových a právnych okolností, na základe ktorých sa žalobca domáha uplatnenia svojho práva. V tejto súvislosti žalobca tvrdil, že skutkové okolnosti uvedené v novom konaní, ako aj právny dôvod je odlišný oproti pôvodnému konaniu, pretože zatiaľ čo v pôvodnom konaní sa domáhal vylúčenia tých istých nehnuteľností voči tomu istému žalovanému z titulu existencie vlastníckeho práva úpadcu II, v novom konaní si uplatňuje svoj nárok na vylúčenie totožných nehnuteľností na základe iného skutkového základu, a to tvrdenia o tom, že právny predchodca úpadcu II - spoločnosť A.T.P., s.r.o., bol vlastníkom predmetných nehnuteľností z titulu vydržania ku dňu zápisu týchto nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty úpadcu I, ergo zápis nehnuteľností do konkurznej podstaty úpadcu I nie je oprávnený z dôvodu, že spoločnosť A.T.P., s.r.o., sa stala vlastníkom týchto nehnuteľností na základe vydržania a napriek výzve v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu II, tento vlastník evidovaný aj na LV, nepodal vylučovaciu žalobu, čím podľa § 78 ods. 4 ZoKR nastali účinky právnej domnienky - fikcie o oprávnenom zápise predmetných nehnuteľností do konkurznej podstaty úpadcu II, t. j. na základe márneho uplynutia lehoty na podanie žaloby spoločnosťou A.T.P., s.r.o., ako evidovaným vlastníkom týchto nehnuteľností.

11. Pri skúmaní prekážky res iudicata s takýmto skutkovým a právnym posúdením žalobcu súd prvej inštancie nesúhlasil. Podľa názoru súdu v pôvodnom konaní, ako aj v tomto novom konaní uplatnil žalobca nárok na vylúčenie predmetných totožných nehnuteľností voči rovnakému žalovanému na základe § 78 ods. 3 ZoKR, resp. v súčasnom platnom znení v zmysle § 78 ods. 4 ZoKR, pričom aj v pôvodnom konaní žalobca tvrdil, že došlo k nadobudnutiu účinkov právnej fikcie oprávnenosti zápisu predmetných nehnuteľností do konkurznej podstaty úpadcu II, čo zdôvodňoval tým, že uvedeným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.11.2011, č. k. 35Cb/95/2010-71 bolo určené, že tieto nehnuteľnosti sú oprávnené zapísané v konkurznej podstate úpadcu II, a to práve na základe zákonnej fikcie podľa § 78 ods. 3 ZoKR (resp. § 78 ods. 4 ZoKR v platnom znení). Práve touto otázkou právnej fikcie § 78 ods. 3 (resp. 4) ZoKR sa zaoberal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v pôvodnom konaní sp. zn. 1Obo 9/2019 zo dňa 06.11.2019, kde dospel k záveru, že ani citované rozhodnutie Okresný súd Bratislava I nemá automaticky účinky vylúčenia veci zo súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu I napriek tomu, že toto rozhodnutie vychádzalo z fikcie § 78 ods. 3 ZoKR (bod 38. citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky). Neobstojí preto tvrdenie žalobcu o tom, že v danom prípade si uplatňuje svoj nárok na vylúčenie totožných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu I z iného dôvodu, a to aplikácie fikcie § 78 ods. 3 (resp. 4) ZoKR, pretože aj v pôvodnom konaní otázka účinkov tejto právnej domnienky riešená bola a nebol jej priznaný žiaden právny účinok vo vzťahu k nároku žalobcu na vylúčenie predmetných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu I - Gustáv Jozefčíak, JOVOS.

12. Súd ďalej zdôraznil, že základom pôvodného, ako aj nového konania sú totožné skutkové okolnosti o zápise predmetných totožných nehnuteľností do dvoch konkurzných podstát, pričom aj v pôvodnom konaní a aj v tomto novom konaní nebolo sporné a súdom bola známa skutočnosť, že pôvodný a

evidovaný vlastník A.T.P., s.r.o., nepodal v určenej lehote žalobu na vylúčenie predmetných Nehnutelností z konkurznej podstaty úpadcu II, na základe čoho následne Okresný súd Bratislava I určil oprávnenosť zápisu týchto nehnuteľností do konkurznej podstaty úpadcu 2/. Ako to konštatoval aj odvolací súd v pôvodnom konaní v rozhodnutí sp. zn. 1Obo/9/2019, napriek zápisu týchto nehnuteľností do konkurznej podstaty úpadcu 2/ a napriek tomu, že tu dokonca existuje právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.11.2011, č. k. 35Cb/95/2010-71, nemá táto skutočnosť automaticky účinky vylúčenia Nehnutelností zo súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu I. Pokiaľ preto žalobca v novom konaní zdôrazňuje, že si uplatňuje svoj nárok na vylúčenie predmetných nehnuteľností na základe fikcie podľa § 78 ods. 4 ZoKR, pretože v zákonnej lehote nebola podaná žaloba subjektom na to oprávneným - A.T.P., s.r.o., táto skutočnosť bola tvrdená, bola známa a bola predmetom posúdenia už v pôvodnom konaní.

13. Súd prvej inštancie zdôraznil, že už súdy v pôvodnom konaní konštatovali, že predpokladom úspechu vylučovacej žaloby je preukázanie nielen skutočnosti o neoprávnenom zápise konkrétnej veci do konkrétnej konkurznej podstaty, ale aj preukázanie práva, ktoré patrí osobe domáhajúcej sa vylúčenia konkrétnej veci zo súpisu podstaty, pričom uplatnenie zákonnej domnienky odôvodňujúcej vylúčenie týchto vecí podľa § 78 ods. 4 ZoKR už boli predmetom pôvodného konania a pri preukazovaní práva svedčiacieho pre žalobcu a odôvodňujúceho vylúčenie Nehnutelností z konkurznej podstaty úpadcu I je irelevantné, či spoločnosť A.T.P., s.r.o., mala byť vlastníkom predmetných nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy uzavretej s obchodnou spoločnosťou PERUN s.r.o., alebo na základe vydržania, pretože žalobcom nie je spoločnosť A.T.P., s.r.o., ale správca odlišného subjektu - úpadcu II, ktorá mala nadobudnúť nehnuteľnosti od spoločnosti A.T.P., s.r.o.

14. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca v novom konaní tvrdil tie isté skutkové okolnosti a závery, t. j. o neoprávnenom zápise predmetných Nehnutelností do konkurznej podstaty úpadcu I z dôvodu vlastníckeho práva spoločnosti A.T.P., s.r.o., k predmetným nehnuteľnostiam, pričom v novom konaní uviedol len iný titul ich nadobudnutia - vydržanie a uplatnil aj totožný dôvod na ich vylúčenie v zmysle právnej fikcie podľa § 78 ods. 3 ZoKR (resp. ods. 4 platného znenia ZoKR), ktorý už bol uplatnený aj v pôvodnom konaní, v ktorom navyše tvrdil, že je aj ich vlastníkom podľa kúpnej zmluvy zo dňa 13.12.2006 ergo jedinou odlišnosťou v novom konaní je tvrdenie žalobcu o tom, že jeho právny predchodca a to spoločnosť A.T.P., s.r.o., nadobudla predmetné nehnuteľnosti na základe vydržania. Aj odvolací súd v pôvodnom konaní potvrdil záver súdu prvej inštancie o absolútnej neplatnosti zmluvy o prevode Nehnutelností zo spoločnosti A.T.P., s.r.o., na úpadcu II, a to bez ohľadu na to, či stále evidovaný vlastník A.T.P., s.r.o., bol vlastníkom na základe predchádzajúcej kúpnej zmluvy s PERUN s.r.o., ako predávajúcim alebo na základe vydržania a tvrdenia žalobcu o inom titule nadobudnutia vlastníctva Nehnutelností spoločnosťou A.T.P., s.r.o., k uplatnenému nároku žalobcu nemá vplyv a nezakladá odlišnosť skutkového stavu pre posúdenie jeho nároku oproti pôvodnému konaniu.

15. Súd prvej inštancie v bode 84. a nasl. odôvodnenia svojho rozhodnutia zdôraznil, že žalobca v novom konaní ani neuviedol, akým spôsobom jeho tvrdenie o vydržaní predmetných Nehnutelností spoločnosťou A.T.P., s.r.o., mení úpadcovi II právo domáhať sa vylúčenia týchto Nehnutelností z konkurznej podstaty úpadcu I, keďže aj v pôvodnom konaní už bola riešená otázka zákonnej fikcie oprávnenosti zápisu nehnuteľností do súpisu podstaty úpadcu 2/ podľa § 78 ods. 3 (resp. 4) ZoKR, a to dokonca aj vzhľadom na existenciu právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 28.11.2011 č. k. 35Cb/95/2010-71. Žalobcovi v pôvodnom konaní nebolo priznané právo vylúčenia vecí z titulu účinkov § 78 ods. 3 (resp. 4) ZoKR, čo jednoznačne konštatuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí zo dňa 06.11.2019, sp. zn. 1Obo/9/2019 v bode 37. a 38. jeho odôvodnenia.

16. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca v novom konaní neuviedol žiadne nové právne ani skutkové okolnosti, ktoré by žalobcovi (nie tretej osobe, t. j. spoločnosti ATP s.r.o.) priznávali právo na vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu I, nakoľko ako v pôvodnom, tak aj v novom konaní bola preukázaná totožnosť strán, totožnosť žalobného petitu, ako aj totožnosť skutkových a právnych dôvodov uplatneného nároku.

17. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že pokiaľ žalobca tvrdí, že jeho právnomu predchodcovi vzniklo vlastnícke právo nie z titulu kúpnej zmluvy, ale z titulu vydržania, toto jeho tvrdenie nič nemení na totožnosti skutkových a právnych dôvodov uvedených žalobcom pri uplatnení jeho nároku na vylúčenie predmetných nehnuteľností v pôvodnom, ako aj v novom konaní. V danom prípade je teda daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej vzhľadom na totožnosť strán sporu, totožnosť žalobného petitu a totožnosť skutkových a právnych okolností majúcich vplyv na nárok žalobcu na vylúčenie veci z konkurznej podstaty úpadcu I, a to v pôvodnom, ako aj v novom konaní, súd preto ex offio prihliadol na neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, a to prekážku veci právoplatne rozhodnutej a konanie v zmysle § 161 ods. 1 a 2 C.s.p., zastavil. Nakoľko žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu nárok na ich náhradu voči žalobcovi nepriznal.

18. Proti napadnutému uzneseniu krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom zdôraznil, že sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p., a súčasne konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p., a nakoľko nie je daný zákonný dôvod na zastavenie konania z dôvodu už skôr právoplatne rozhodnutej veci, navrhol odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť.

19. Podľa tvrdenia žalobcu v jeho odvolaní, uznesenie súdu prvej inštancie vychádza zo zjavne nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko súd si zrejme pozorne neprečítal ani samotnú žalobu a ani rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obo/9/2019, na ktoré sa v uznesení odvoláva a zjavne účelovo parafrázuje len niektoré časti tohto rozhodnutia vyvodzujúc z neho závery, ku ktorým tento nikdy nedospel. Tvrdí, že nie je pravdivá skutočnosť, že žalobca v novom konaní neuvádza, akým spôsobom jeho tvrdenie o vydržaní nehnuteľností spoločnosťou A.T.P. s.r.o., mení úpadcovi II právo domáhať sa vylúčenia nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu I (bod 84. uznesenia).

20. Odvolateľ akcentuje, že už v samotnej žalobe uviedol, že kým v pôvodnom konaní (sp. zn. 45CbI/2/2012) súd posudzoval otázku dôvodnosti aplikácie fikcie oprávneného zápisu nehnuteľností do konkurznej podstaty žalobcu z dôvodu nepodania žaloby zo strany spoločnosti A.T.P., s.r.o. ako vlastníka nehnuteľností z titulu zmluvy, predmetom tohto konania je uplatnenie právnej fikcie oprávneného zápisu z dôvodu nepodania žaloby zo strany spoločnosti A.T.P., s.r.o., ako vlastníka nehnuteľností z titulu ich vydržania a neobstojí záver súdu prvej inštancie (v bode 82. uznesenia), že uplatnenie zákonnej domnienky odôvodňujúcej vylúčenie nehnuteľností podľa § 78 ods. 4 ZoKR už boli predmetom pôvodného konania.

21. Žalobca podotkol, že z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pôvodnom konaní sp. zn. 1Obo/9/2019 vychádzajúceho z predpokladu, že spoločnosť A.T.P., s.r.o., nebola vlastníkom nehnuteľností vyplýva, že tento bez pochybí akceptuje fikciu oprávneného zápisu márnym uplynutím lehoty na podanie vylučovacej žaloby, aplikáciu ktorej vylúčil len z dôvodu, že nemal preukázané vlastnícke právo spoločnosti A.T.P., s.r.o., z titulu kúpnej zmluvy.

22. Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že prvostupňový súd vychádza z nesprávneho záveru o tom, že právnej fikcii o oprávnenosti zápisu nehnuteľností do konkurznej podstaty žalobcu nemožno priznať právny účinok vo vzťahu k nároku na vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty žalovaného. Žalobca nespochybňuje, že na úspech v konaní nie je postačujúca iba právna fikcia sama o sebe, avšak existencia nároku na vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty žalovaného je podmienená aj vlastníctvom nehnuteľností zo strany spoločnosti A.T.P., s.r.o., ktoré je základným predpokladom následnej možnosti aplikácie právnej fikcie oprávnenosti zápisu nehnuteľností do konkurznej podstaty žalobcu, a pokiaľ takáto otázka vlastníctva nehnuteľností nebola v pôvodnom konaní posudzovaná, nemožno pripustiť, že skutkové a právne tvrdenia týkajúce sa vydržania, nespôsobujú zmenu skutkového stavu oproti pôvodnému konaniu.

23. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu zo dňa 20.11.2020 navrhol napadnuté uznesenie

Krajského súdu v Banskej Bystrici potvrdiť s poukazom na obsahové znenie svojich predošlých písomných podaní v predmetnej veci, ktorej skutkový a právny stav neopodstatňuje aplikáciu právnej fikcie v zmysle žalobcom podaného odvolania, ako aj z dôvodu, že žalobca v podanom odvolaní nepreukázal dôvodnosť ním tvrdených odvolacích dôvodov.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) [(§ 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 C.s.p.), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené. Rozhodnutie súdu prvej inštancie preto ako vecne správne potvrdil, pričom sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením (§ 387 ods. 1 a 2 C.s.p.).

25. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

26. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

27. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia a celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, ako aj vec správne právne posúdil.

28. Vo svojom odvolaní žalobca namietol odvolací dôvod vyvedený podľa § 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p., podľa ktorého má konanie inú vadu majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; ako aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p., keďže má za to, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

29. Žalobca v podanom odvolaní zdôraznil, že predmetom konania je uplatnenie právnej fikcie oprávneného zápisu nehnuteľností do konkurznej podstaty žalobcu (úpadcu II), a to z dôvodu nepodania žaloby zo strany spoločnosti A.T.P., s.r.o. ako ich vlastníka z titulu vydržania (a nie z titulu kúpnej zmluvy). Z uvedeného dôvodu je žalobca toho názoru, že záver súdu prvej inštancie o zastavení konania z dôvodu už raz prejednanej veci, resp. res iudicata právoplatne ukončenej totožnej veci neobstojí, čím sú dané žalobcom uplatnené odvolacie dôvody.

30. Podľa § 161 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C.s.p.“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

31. Podľa § 161 ods. 2 C.s.p., ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

32. Podľa § 230 C.s.p., ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

33. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb., o konkurze a vyrovnaní (ďalej aj „ZKV“), ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu.

34. Podľa § 19 ods. 2 ZKV súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene.

35. Podľa § 66e) ods. 1 ZKV na konkurz sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

36. Podľa § 78 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z., o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj „ZoKR“) do súpisu správca zapisuje aj majetok, ktorého zahrnutie do všeobecnej podstaty alebo oddelenej podstaty je sporné. Ak je sporné, či majetok patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie majetku do súpisu. Pri spornom zápise správca v súpise poznamená dôvody sporného zápisu a uvedie osobu, v ktorej prospech pochybnosti sporného zápisu svedčia. Ak správca ani pri vynaložení odbornej starostlivosti nemôže zistiť osobu, v prospech ktorej pochybnosti sporného zápisu svedčia, poznámkou o spornom zápise zo súpisu vymaže po uplynutí 30 dní od zverejnenia sporného zápisu v Obchodnom vestníku. Iné poznámky o spornom zápise správca vymaže zo súpisu, len čo s odbornou starostlivosťou zistí, že zahrnutie majetku do všeobecnej podstaty alebo oddelenej podstaty je nesporné.

37. Podľa § 78 ods. 2 ZoKR správca bezodkladne po zverejnení sporného zápisu v Obchodnom vestníku písomne vyzve osobu, v prospech ktorej do súpisu zapísal poznámkou, aby do 30 dní od doručenia výzvy uviedla dôvody a predložila dôkazy, ktoré zapísanie majetku do súpisu vylučujú. Ak správca na základe uvedených dôvodov a predložených dôkazov s odbornou starostlivosťou zistí, že vyzvaná osoba má právo vylučujúce zapísanie majetku do súpisu, majetok zapísaný do súpisu bezodkladne po súhlase príslušného orgánu zo súpisu vylúči; inak navrhne súdu, aby takejto osobe uložil podať žalobu voči správcovi.

38. Podľa § 78 ods. 3 ZoKR ten, koho majetok bol zapísaný do súpisu s poznámkou v prospech iného alebo nikoho alebo bez poznámky, si môže uplatniť u správcu, že sa vec nemala do súpisu zahrnúť, najneskôr však do rozvrhnutia výťažku zo speňaženia dotknutého majetku. Správca bezodkladne zapíše poznámkou v prospech osoby, ktorá si toto právo uplatnila.

39. Podľa § 78 ods. 4 ZoKR súd uloží osobe uvedenej v návrhu správcu, aby v lehote určenej súdom nie kratšej ako 30 dní podala žalobu proti správcovi. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že zahrnutie veci do súpisu je nesporné. O následku zmeškania tejto lehoty súd vyzvanú osobu poučí. Ak je to potrebné, súd na návrh správcu vydá uznesenie osvedčujúce, že vyzvanej osobe márne uplynula lehota na podanie tejto žaloby.

40. Odvolací súd z obsahu spisu zisťuje, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 24.03.2005, č. k. 28K/2/2004-236 bol na majetok úpadcu Gustáv Jozefčiak JOVOS, IČO: 10 952 73 (úpadca I) vyhlásený konkurz a za správkyňu konkurznej podstaty úpadcu bola ustanovená JUDr. Dašena Gombíková, ktorá zapísala predmetné nehnuteľnosti do súpisu majetku konkurznej podstaty dňa 12.05.2005.

41. Uznesením Okresného súdu Bratislava I z 01.02.2007, č. k. 3K/35/2006-87 bol na majetok úpadcu AFP trade, s.r.o., Bratislava, IČO: 35 861 452 (úpadca II) vyhlásený konkurz a funkciu správcu konkurznej podstaty následne vykonáva JUDr. Tomáš Vaňo. V prípade konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu II došlo k opätovnému zápisu predmetných nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty dňa 13.03.2007.

42. Je preto nesporné, že predmetné nehnuteľnosti boli zapísané do dvoch súpisov konkurzných podstát, pričom k ich zápisu do súpisu konkurznej podstaty úpadcu I došlo skôr, a to dňa 12.05.2005. Teda nielen pred zápisom nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty úpadcu II dňa 13.03.2007, ale aj pred vyhlásením samotného konkurzu na majetok úpadcu II dňa 01.02.2007.

43. Predmetom tohto konania vedeného pod sp. zn. 43Cbi/1/2020 je žaloba o vylúčenie dotknutých nehnuteľností zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu Gustáv Jozefčiak JOVOS „v konkurze“ s miestom podnikania Bytčická 16 v Žiline, IČO: 10 950 273 (úpadca I), kedy na strane žalobcu vystupuje AFP

trade, s.r.o., Bratislava, IČO: 35 861 452 (úpadca II) a na strane žalovanej vystupuje správkyňa konkurznej podstaty úpadcu I.

44. Z konania vedeného pred Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 45Cbi/2/2012 (skoršie konanie) je zrejmé, že jej predmetom bola žaloba o vylúčenie totožných nehnuteľností zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu Gustáv Jozefčiak JOVOS „v konkurze“ s miestom podnikania Bytčická 16 v Žiline, IČO: 10 950 273 (úpadcu I), kedy na strane žalobcu vystupuje AFP trade, s.r.o., Bratislava, IČO: 35 861 452 (úpadca II) a na strane žalovanej vystupuje správkyňa konkurznej podstaty úpadcu I.

45. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a jej existencia vedie v každom štádiu konania bez ďalšieho k jeho zastaveniu. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec, o ktorej už bolo prv právoplatne rozhodnuté. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Z hľadiska totožnosti osôb nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. ak vyplýva z rovnakého skutku).

46. Odvolací súd s poukazom na body 30., 31., 32., 43., 44. a 45. tohto rozhodnutia konštatuje, že v prípade konania vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 43Cbi/1/2020 a konania vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 45Cbi/2/2012 je prítomná totožnosť strán sporu, ktorá je nepopierateľná. Preto je potrebné podrobiť skúmaniu totožnosť skutkového základu týchto konaní, a to aj z hľadiska posúdenia opodstatnenosti argumentácie odvolateľa o neexistencii prekážky veci právoplatne rozsúdenej (res iudicata).

47. Predmetom oboch konaní je žaloba o vylúčenie totožných nehnuteľností zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu I. Skutkový základ argumentácie žalobcu v oboch konaniach je založený na tej skutočnosti, že zápis predmetných nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty úpadcu II je oprávnený uplatnením právnej fikcie, a to z dôvodu nepodania žaloby zo strany spoločnosti A.T.P., s.r.o., ako ich vlastníka. Čiastočne rozdielna skutková okolnosť v tomto (neskoršom) konaní spočíva vo vyvedení vlastníckeho práva spoločnosti A.T.P., s.r.o., z titulu vydržania, a nie z titulu kúpnej zmluvy ako tvrdil žalobca v skoršom konaní.

48. Zapísanie určitého majetku do súpisu konkurznej podstaty umožňuje správcovi nakladať s takýmto majetkom podliehajúcim konkurzu a následne ho speňažovať. Právnym prostriedkom ochrany inej osoby (spravidla vlastníka) proti neoprávnenému zahrnutiu takéhoto majetku do súpisu konkurznej podstaty je vylučovacia (excindačná) žaloba. V konaní o vylučovacej žalobe môže byť otázka vlastníctva riešená iba ako otázka predbežná a to len za predpokladu, že má pre rozhodnutie sporu právny význam, pričom súd sa touto otázkou vysporiada iba v odôvodnení rozhodnutia, nie v samotnom enunciate. Jej účelom je dosiahnuť vylúčenie určitého majetku zo súpisu a predísť jeho speňaženiu.

49. V oboch konania žalobca zdôrazňuje, že spoločnosť AFP trade, s.r.o., nie je vlastníkom zapísaným v katastri nehnuteľností, pretože evidovaným vlastníkom predmetných nehnuteľností je spoločnosť A.T.P., s.r.o. Za rozhodnú skutočnosť v oboch konaniach považuje žalobca tú, že evidovaný vlastník - spoločnosť A.T.P., s.r.o., nepodal žalobu voči zápisu jeho nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty úpadcu II - AFP trade, s.r.o., čím došlo podľa jeho názoru k nastoleniu právnej fikcie oprávnenosti zápisu predmetných nehnuteľností.

50. Odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalobcom nastolená argumentácia uvedená v bode 16. tohto rozhodnutia a týkajúca vylúčenia predmetných nehnuteľností zo súpisu úpadcu I - Gustáv Jozefčiak JOVOS „v konkurze“ (kde boli predmetné nehnuteľnosti zapísané skôr, pozn. odvolacieho

súdu), bola predmetom skúmania v skoršom konaní, ktoré bolo právoplatne ukončené. Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22.03.2007, č. k. 45Cbi/2/2012-208 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.04.2019, č. k. 45Cbi/2/2012-282 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 06.11.2019, sp. zn. 1Obo/9/2019, právoplatným a vykonateľným dňa 11.12.2019, bola totožná žaloba s totožným petitom zamietnutá. V uvedenom konaní sa súdy pri skúmaní nastolenia právnej fikcie oprávnenosti zápisu predmetných nehnuteľností, ktorá nastala v dôsledku nepodania žaloby zo strany vlastníka nehnuteľností voči ich zápisu do súpisu konkurznej podstaty úpadcu II, zaoberali vlastníctvom evidovaného vlastníka spoločnosti A.T.P., s.r.o. Vlastníctvo tohto evidovaného vlastníka riešili konajúce súdy ako otázku predbežnú a dospeli k záveru, že spoločnosti A.T.P., s.r.o., ako evidovanému vlastníkovi nehnuteľností zapísaných do súpisu konkurznej podstaty úpadcu I - Gustáv Jozefčiak JOVOS „v konkurze“, vlastnícke právo z titulu scudzovacej zmluvy nesvedčí. Už v priebehu skoršieho odvolacieho konania žalobca uviedol, že vlastnícke právo evidovaného vlastníka spoločnosti A.T.P., s.r.o. je dané prinajmenšom aj titulom vydržania, ak už majú súdy za to, že jeho vlastníctvo z titulu kúpnej zmluvy nie je dané. Táto odvolacia námietka bola vyhodnotená odvolacím súdom v skoršom konaní ako novota v konaní. Následne však nebola skúmaná pre nenaplnenie procesných podmienok pre použitie nových prostriedkov v odvolacom konaní v zmysle § 366 C.s.p. Hoci sa týmto konštatovaním mohol navodiť stav, že nastolenie právnej fikcie oprávneného zápisu do súpisu konkurznej podstaty úpadcu II zo strany evidovaného vlastníka titulom vydržania je podstatnejšieho významu, odvolací súd konštatuje, že tomu tak nie je.

51. Vzhľadom na charakter a účel vylučovacej žaloby, je pre žalobný úspech potrebné zamerať procesný útok jednak na preukázanie skutočností o neoprávnenom zápise nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty úpadcu, ako aj na preukázanie vlastníckeho práva patriaceho žalobcovi, resp. subjektu domáhajúceho sa vylúčenia nehnuteľností zo súpisu konkurznej podstaty (spravidla vlastníkovi). Odvolací súd zdôrazňuje, že v prejednávanom prípade sa vylúčenia predmetných nehnuteľností zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu I domáha iný subjekt, akým je ich vlastník a to na základe právnej domnienky vyvodenej podľa § 78 ods. 3 (resp. 4) ZoKR. V skoršom konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 45Cbi/2/2012 nebol tejto právnej domnienke priznaný žiadny právny účinok vo vzťahu k nároku žalobcu na vylúčenie predmetných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu I - Gustáv Jozefčiak JOVOS „v konkurze“. Táto právna domnienka bola predmetom skúmania v skoršom, právoplatne ukončenom konaní (viď bol 18. tohto rozhodnutia). Šetrenie iného právneho titulu nadobudnutia predmetných nehnuteľností ich evidovaným vlastníkom - spoločnosťou A.T.P., s.r.o., vydržaním, miesto kúpnej zmluvy uzavretej medzi spoločnosťou PERUN s.r.o., ako predávajúcim je pre konanie o excindančnej žalobe nepodstatné, pretože žalobca - spoločnosť AFP trade, s.r.o., týmto tvrdením nepreukazuje svoje vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, ako ani nesprávnosť ich zápisu do súpisu konkurznej podstaty úpadcu I. Touto právnou skutočnosťou žalobca podporuje nastolenie fikcie právnej domnienky vyvodenej podľa § 78 ods. 3 (resp. 4) ZoKR, resp. oprávnenosť zápisu predmetných nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty úpadcu II v prípade, kedy evidovaný vlastník nepodal voči ich zápisu žalobu, čím má byť ich zahrnutie do súpisu konkurznej podstaty úpadcu II, nesporné. Odvolací súd zároveň dodáva, že popri skúmaní nastolenej právnej domnienky sa súdy v skoršom konaní podrobne a rozsiahlo zaoberali aj vlastníckym právom evidovaného vlastníka k predmetným nehnuteľnostiam (nad rámec účelu excindančnej žaloby), kedy dospeli k záveru o absolútnej neplatnosti nielen kúpnej zmluvy zo dňa 13.12.2006 medzi žalobcom - AFP trade, s.r.o. a evidovaným vlastníkom - A.T.P., s.r.o., ale aj kúpnej zmluvy uzavretej medzi A.T.P., s.r.o. a spoločnosťou PERUN s.r.o.

52. Odvolací súd s poukazom na uznesenie Najvyšší súd Slovenskej republiky zo dňa 28.10.2020, sp. zn. 6Cdo/169/2020 uvádza, že „prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne (a tiež inak).“ V slede vyššie uvedených právnych skutočností je „nové“ tvrdenie o nadobudnutí vlastníckeho práva evidovaného vlastníka prostredníctvom právneho inštitútu vydržania, len čiastkovým skutkovým tvrdením, bez vplyvu na enunciat excindančného rozhodnutia, bez vplyvu na skutkové okolnosti a bez vplyvu na závery súdov v skoršom konaní, čím mohlo dôjsť v skoršom konaní len k

neúplnému zisteniu skutkového stavu, ktoré však zakladá prekážku rozhodnutej veci.

53. Z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že tvrdenia žalobcu AFP trade, s.r.o., o inom titule nadobudnutia vlastníctva predmetných nehnuteľností evidovaného vlastníka A.T.P., s.r.o., zapísaných do súpisu konkurznej podstaty úpadcu I - Gustáv Jozefčiak JOVOS „v konkurze“, nezakladá pre posúdenie jeho žalobného nároku odlišnosť skutkového stavu oproti konaniu vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 45Cbi/2/2012, ktoré bolo právoplatne ukončené dňa 11.12.2019. Preto ak súd nižšej inštancie napadnutým rozhodnutím podľa § 161 ods. 1 a 2 C.s.p., konanie zastavil, vec správne právne posúdil a aj rozhodol. S rozsiahlym odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a na jeho závery odkazuje podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p.

54. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že žalobcom zvolenému procesnému útoku podporujúcemu nastolenie právnej domnienky vyvodenej podľa § 78 ods. 3 (resp. 4) ZoKR, resp. dôvod vylúčenia predmetných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu I, by nebolo možné priznať právny účinok ani v prípade, kedy by nebola daná res iudicata (čo však nie je prejednaný prípad) a to z toho dôvodu, že rovnako ako v skoršom konaní, touto skutočnosťou žalobca nepreukazuje svoje vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, ktorým by bola oprávnenosť ich skoršieho zápisu v konkurznej podstate úpadcu I Gustáv Jozefčiak JOVOS „v konkurze“, vyvrátená.

55. Zároveň dovolací súd zdôrazňuje, že ak je žalobca názoru, že mu patrí vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, pri ktorých je v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastníak niekto iný (A.T.P., s.r.o.), jediným spôsobilým právnym prostriedkom na odstránenie neistoty o skutočných právnych vzťahoch medzi stranami je žaloba o určení vlastníckeho práva, pretože súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je podkladom na vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností (§ 34 ods. 1 Katastrálneho zákona), na rozdiel od účinkov rozhodnutia o vylúčení veci z konkurznej podstaty. Z uvedeného dôvodu právoplatné rozhodnutie súdu v danom prípade o zamietnutí excindančnej žaloby, nezakladá prekážku už raz rozsúdenej veci (res iudicata) v konaní o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

56. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., v spojení s § 262 a § 255 ods. 1 C.s.p. Úspešnou stranou v odvolacom konaní bol žalovaný, ktorému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, tento však o ich náhradu nepožiadala.

57. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonala za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.). Dovolanie je podľa § 421 C.s.p., prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak

odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§426 C.s.p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1C.s.p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p., možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie.